

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Avrel. Avgvstini Confessionvm Libri X

Augustinus, Aurelius

Coloniae, 1646

Cap. XX. Prædicat dona naturæ ac beneficia sibi puero concessa, & pro iis gratias agit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10120

autem tam nolebam pati, atque atrociter, si deprehenderem, arguebam, quam id quod aliis faciebam? Et si deprehensus arguerer, favire magis quam cedere libebat.

3. Istane est innocentia puerilis? Non est Domine, non est, oro te Deus meus. Nam hæc ipsa sunt, quæ à pædagogis & magistris, à nucibus, & pilulis, & passeribus, ad præfectos, & reges, aurum, prædia, mancipia: hæc ipsa omnino, quæ succedentibus majoribus ætatibus transeunt, sicuti ferulis majora supplicia succedunt. Humilitatis ergo signum in statura pueritiæ, rex noster probasti, cum aisti: *Talium est regnum cælorum.* Matth. 19.
14.

V S V S.

Agnoscant hic suum errorem illi, qui puerorum mendacia, fraudes, furta, aliaque delicta levia putant; verissime enim dixit S. D. hæc vitia à pueris, eorumque nugis, ad præfectos, & reges, aurum, prædia, mancipia, addo regna & provincias transire. Hinc magna crimina & ingentia mala invadunt Respublicas, quia parva puerorum delicta non emendantur, sed una cum illis excrescere sinuntur.

C A P. XX.

Predicat dona natura ac beneficia sibi puero concessa, & pro iis gratias agit.

1. **S** Ed tamen Domine, tibi excellentissimo atque optimo conditori & rectori universitatis, Deo nostro gratias, etiam si me puerum tantum esse voluisses. Eram enim & jam tunc, & vivebam; videbam, atque sentiebam; meamq; incolumitatem, vestigium secretissimæ unitatis, ex qua eram,
curæ

cura habebam; custodiebam interiore sensu integritatem sensuum meorum; inque ipsis parvis, parvarumque rerum cogitationibus, veritate delectabar, falli nolebam; memoria vigebam, locutione instruebar, amicitia mulcebar; fugiebam dolorem, abjectionem, ignorantiam. Quid in tali animante non mirabile atque laudabile?

2. At ista omnia Dei mei dona sunt, non mihi ego dedi hæc, & bona sunt, & hæc omnia ego. Bonus ergo est, qui fecit me, & ipse est bonum meum, & illi exulto bonis omnibus, quibus etiam puer eram. Hoc enim peccabam, quod non in ipso, sed in creaturis ejus, me atque cæteras voluptates, sublimitates, veritates quærebam: atque ita irruebam in dolores, confusiones, errores. Gratias tibi dulcedo mea, & honor meus, & fiducia mea, Deus meus. Gratias tibi de donis tuis, sed tu mihi ea serva. Ita enim servabis me, & augebuntur, & perficientur, quæ dedisti mihi, & ero ipse tecum, quia & ut sim, tu dedisti mihi.

V S V S.

Vtiliter hoc caput pro recordatione beneficiorum pueritiæ, & gratiarum actione subinde expendetur.

LIBER